

Αγαπημένη μου Τζούλια

Πήρα το γράμμα σου κι αφάνταστη ένοιωσα χαρά στα όμορφα σου λόγια που ήλθαν εις τόσο λυπημένες στιγμές να μου χαρίσουν τη χαρά και την γαλήνη της μονότονης κι ερημικής μου ζωής.

Παραπονήσαι πως δεν πέρνης τακτικά γράμμα μου μα πίστεψέ με πως σου γράφω πολύ τακτικά κι απορώ γιατί δεν φθάνουν ως τα χέρια σου τα γράμματά μου αυτά.

Τις μέρες αυτές που κάμαμε την προέλασι σου έγραψα δυό γράμματα με μολύβι γιατί δεν είχα μελάνην δεν πιστεύω να με παρεξήγησες.

Τώρα έχομε σταματήσει αρκετά πέραν της Φιλαδελφίας ο εχθρός έχει διασκορπισθεί εντελώς, περιμένομεν τώρα το κλείσιμο της ειρήνης αν δεν αρνηθούν να υπογράψουν πολύ γρήγορα θα σου γράψω από την Πόλι πρώτα ο Θεός.

Για τους κάλυκας που μου γράφεις θα σου τους δώσω γιατί δεν τους έχω (Δ) σε κανένα είνε δικοί μου και μπορώ να τους διαθέσω όπως εγώ θέλω γι' αυτό να μην στενοχωρήσαι δι' λου. Όποτε είνε ωραία δια Αθήνας μα δεν πιστεύω να είνε ωραιότερα απ' εδώ, ας είνε δεν πειράζει θ' ανατείλη και για μας ο ήλιος.

Μου ρωτάς τη γνώμη μου για την γυναικεία ψήφο. Τι να σου πω κι εγώ δεν ξέρω. Οι γυναίκες πάντοτε είχαν λίγο μυαλό μα τώχαν κλεισμένο πίσο στο κεφάλι ευτυχώς, τώρα όμως πέταξε κι αυτό το λίγο πάνω από το κεφάλι αυτυχώς και δεν ξεύρουν τι ζητούν. Θέλουν λέγει ψήφον μα το ψήφος να της δοθή που τη στιγμή που θα φτάση στη κάλπη και θα νοιώση δυό δυνατά μάτια που θα στολίζουν ένα ωραίο ανδρικό πρόσωπο να την κυτάζουν θα παραλύση και θα χάση κάθε ιδεώδες που είχε στο νου της, θα ξεχάση γιατί είχε πάη ως εκεί και θα κυτάζη αμέσως αν το ντεκολτέ της είνε καλό, αν το κορσέ της εφαρμόζη καλά κι αν το φουστάνι της αφίνη να φαίνωνται τα πόδια της για να αρέση στο νέο αυτό. Σου ζητώ συγνώμη δι' όλα αυτά που σου γράφω το βλέπω πως είνε λίγο βαριά μα δεν έχω και πολύ άδικο νομίζω.

Μου γράφης πως η Σμύρνη μας χάλασε να όχι ποτέ δεν θα το παραδεχθώ αυτό. Με άπειρη αγάπη

Χαράλαμπος

24-6-20